

РЕШЕНИЕ

№ 19885

гр. С, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разглежда докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20221110143393 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

01.12.2023 г., гр.С

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на четвърти октомври две хиляди двадесет и трета година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разглежда докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №43393 по описа за 2022г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.124 от ГПК.

Образувано е във връзка с постъпила в съда искова молба от М. Е. Ц., Е. Н. Ц. и М. Н. Ц.- Н, срещу, със седалище: гр....., представлявана от кмета, с която се иска да бъде установено по отношение на ответника, че не е собственик на 8,07 % идеални части от

правото на собственост върху СОС с идентификатор по КККР на гр.С, находящ се в гр.С, бул. „.....“ №....., с предназначение на обекта: за търговска дейност. Правният интерес се обосновава със съставен Акт за частна общинска собственост №.....г. Претендират се сторените разноски.

В законен срок по делото е постъпил отговор на искова молба от ответната СО, чрез юрк.Ст. В., с който се оспорва предявения иск като недопустим и като неоснователен. Ответната СО оспорва основанието за придобиване на правото на собственост от ищите. Претендират се разноски.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявения иск за основателен. Съображенията за това са следните:

Видно от Разпределителен протокол от 25.06.1966г. на ЖСК „.....“ в полза на Г.Хр.П. и В.М.Хр. е разпределен ап.2, находящ се в гр.С, бул. „.....“ №... заедно с 8.07 % от ЖСК „.....“, като магазинът, притежаван от ЖСК „.....“ става съсобственост на притежателите на апартаменти, /стр.51/, съобразно притежаваните идеални части. На 16.05.1968г. е съставен нотариален акт за собственост на жилище в сграда, построена върху собствена на кооперацията земя, с който е признато право на собственост на горните лица върху ап.2, заедно с 8,07 % ид.ч. от общите части на сградата и от мястото, /16/. На 16.11.1976г. е направено предложение от Г.Хр.П. и В.М.Хр. до Председателя на ИК на РНС за продажба на магазина на бул. „.....“ №....., като след изготвена оценка през м.12.1982г. е сключен договор за продажба на недвижим имот по реда на ПМС №60/14.05.1975г. в полза на РНС Горните лица не са страни по него. В договора е вписано, че останалите 8,07 % ид.ч. от жилищната сграда, принадлежаща на ап.2 са собственост на държавата, /стр.24/. Съставен е Акт №.....г. за държавна собственост на изкупения от РНС магазин, /стр.28/. Докато трае адм. процедура по горния ред по отношение на магазина, на 26.02.1979г. със Заповед №415/78г. на Председателя на ИК на Д РНС- С е извършена замяна на притежавания от Г.Хр.П. и В.М.Хр. апартамент с друг в гр.С, като е съставен Акт за държавна собственост на недвижим имот №.....г., /стр.19/. С Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти от 25.09.1990г. Н. Ц. и съпругата му М. Е. Ц. са придобили правото на собственост върху апартамента, находящ се в гр.С, бул. „.....“ №... вх....., заедно с 8,07 ид. ч. от общите части на сградата и от правото на строеж, /стр.32/. Съгласно удостоверение за наследници Н. Н. Ц. е починал на 21.03.2008г., като е оставил за свои наследници съпругата си и двете си деца- ответниците по делото. Със Заповед №39-00-38/12.03.1992г., съставена на основание Закона за възстановяване на собствеността върху някои магазини, работилници, складове и ателиета, е указано да се отпише от актовете книги за държавните имоти и предаде на правоимащите процесния магазин на бул. №....., одържавен от РНС На 02.04.2021г. е съставен Акт за частна общинска собственост №1349, за 8,07 % ид.ч. от процесния магазин, на основание чл.2, ал. 1, т. 3 ЗОС, вр. §7, ал. 1, т. 6 и ал. 2 от ПЗР на ЗМСМА.

Проведен е разпит в о.с.з. на М.Д., която описва управлението на съсобствения на етажните собственици на двата входа на адреса магазин и не знае за предявени претенции от страна на СО спрямо него до момента.

Правните изводи на съда са следните:

Отрицателният установителен иск представлява една от възможните форми на искова защита в гражданския процес. С предявяването на отрицателен установителен иск се цели признаването със сила на пресъдено нещо несъществуването на правно отношение или на едно право. Обща предпоставка за допустимост на установителните искове е наличието на правен интерес. Върховният касационен съд е имал възможност да се произнесе с ТР №8/2012г. на ОСГТК на ВКС относно правния интерес от предявяване на отрицателни установителни искове. Върховната съдебна инстанция приема, че с оглед диспозитивното

начало в гражданския процес, правният интерес произтича от конкретните обстоятелства, засягащи правната сфера на страните и пораждащи гражданско- правния спор. При отрицателните установителни искове правният интерес може да се поражда от твърдението за наличието на притежавано от ищеца, различно от спорното, право върху процесния обект, чието съществуване би било отречено или пораждането, респ. упражняването му би било осуетено от неоснователна претенция на насрещната страна. Интерес може да е налице и при заявено от ищцовата страна самостоятелно право върху вещта, при конкуренция на твърдяни от страните вещни права върху един и същи обект, при защита на фактически състояния, както и при възможност имотът да се придобие на оригинално основание или по реституция при отричане със сила на пресъдено нещо на правата на ответната страна. В т.1 на горното тълкувателно решение е посочено, че всяка страна, независимо от процесуалното си качество, следва да установи фактите и обстоятелствата, на които основава своите искания. При отрицателен установителен иск за собственост ищецът доказва твърденията, с които обосновава правния си интерес, като следва да установи наличието на свое защитимо право, което е засегнато от правния спор, като докаже фактите, от които произтича. В случай, че ищецът не докаже твърденията, с които обосновава правния си интерес, производство по делото се прекратява. В настоящи случай следва да се приеме наличието на правен интерес от иска с оглед на издадения акт за частна общинска собственост.

Актът за държавна/общинска собственост няма конститутивно действие и не създава права. Същият представлява специфично средство за защита на публични вещни права и като официален документ се ползва с материална доказателствена сила, обвързваща съда. Като основание за издаване на горния акт за частна общинска собственост са посочени чл.2, ал.1, т.3 ЗОС, вр. § 7, ал.1, т.6 и ал. 2 от ПЗР на ЗМСМА. Съгласно чл.2, ал.1, т.3 от ЗОС, общинска собственост са имотите, чиято собственост е възстановена на общината при условия и по ред, определени със закон. Закон, с който се предоставя имущество в собственост на общините е § 7 от ПЗР ЗМСМА. Съгласно горната разпоредба с влизане в сила на ЗМСМА преминават в собственост на общините държавни имоти - обекти на общинската инфраструктура с местно значение, предназначени за търговско обслужване, ако не са включени в капитала, уставния фонд или не се водят по баланса на търговското дружество, фирма и предприятие с държавно имущество. Горната разпоредба визира обекти на общинската инфраструктура с местно значение, предназначени за търговските потребности на общината, които стават общинска собственост, ако не са включени в капитала, уставният фонд или се водят по баланса на търговско дружество, фирма или предприятие с държавно имущество, което изключение е установено с разпоредбата на ал.2 на §7 от ЗМСМА. Съгласно т.2 от ППВС №3/12.11.1983г., жилищата, гаражите, ателиетата и др. след изграждането им се разпределят от Общото събрание на ЖСК и правото на собственост се придобива от член на ЖСК с издаването на нотариалния акт за съответния имот съгласно чл.35, ал.2 ЗЖСК. Правото на собственост върху обекти в сграда, изградена от ЖСК, се придобива от датата на съставяне на нотариалния акт по чл.35, ал.2 ЗЖСК. Видно от доказателствата по делото е, че процесният магазин е бил съсобствен между член-кооператорите в ЖСК „.....“ и съотв. ид. ч. на Г.Хр.П. и В.М.Хр. са приети за държавна собственост с оглед на извършената от тях замяна на апартамента. В тази насока е извършено вписването в договора за продажба на недвижим имот от 14.05.1975г. в полза на РНС, послужил за основание за издаване на процесния акт за частна общинска

собственост. Към датата на придобиване на вещни права от ищите върху апартамента, процесният магазин е бил държавна собственост на горното основание. При извършеното впоследствие раздържавяване на търговското помещение за правоимащи лица следва да се считат собствениците на апартаменти в сградата в обеми, съобразно разделителния протокол на ЖСК „.....“. За да се определи дали даден имот е общинска собственост, следва да се изхожда от целта и от разума на законодателната уредба, която в поредица от норми утвърждава общинската собственост като самостоятелна форма на собственост и отграничаването ѝ от собствеността на държавата, на ЮЛ и на гражданите. Не може да се приеме в случая, че ид. ч. от търговското помещения представляват обект на общинската инфраструктура с местно значение по смисъла на горната разпоредба. С оглед на горното неправилно процесните ид.ч. от имот са актувани като частна общ. собственост по горния ред и исковата претенция се явява основателна.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Отговорността за разноси в гражданския процес се изразява в правото на страната, в чиято полза е решено делото, да иска заплащане на направените от нея разноси, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. В тежест на ответната СО следва да се присъдят направени деловодни разноси от 67,86 лв., представляваща събрана държавна такса. Разносните за снабдяване с документи и за вписване в АВ остават в тежест на извършилата ги страна.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ищите М. Е. Ц., ЕГН:*****, Е. Н. Ц., ЕГН:***** и М. Н. Ц.- Н, ЕГН:*****, че ответната, със седалище: гр....., представлявана от кмета В. Т, не притежава право на собственост върху 8,07 /осем цяло и седем стотни/ % идеални части от правото на собственост върху Самостоятелен обект в сграда с идентификатор по КККР на гр.С, одобрени със Заповед №РД- 18-45/09.07.2010г. на Изп. директор на АГКК, находящ се в гр.С, бул. „.....“ №....., с предназначение на обекта: за търговска дейност, с площ от 40,59 кв.м., съгласно Акт за частна общинска собственост №.....г.

ОСЪЖДА, със седалище: гр....., представлявана от кмета В. Т, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, да заплати на М. Е. Ц., ЕГН:*****, Е. Н. Ц., ЕГН:***** и М. Н. Ц.- Н, ЕГН:*****, сума в размер на 67,86 /шестдесет и седем лева и осемдесет и шест стотинки/ лв., представляващи сторени деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи на страните, чрез процесуалните им представители.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____